

LEMISELE

Nr 7 LIMBAŽU 3X3 SAIETA AVĪZE

27. JŪLIJS / 2024

Mana satikšanās ar 3x3

Ja ar Annu no Kurzemes iepazīnāties vienā rāvienā, tad toties 3x3 ienāca manā dzīvē ļoti lēnām un uzmanīgi. Esmu klusais introverts, un liels cilvēku skaits parasti dzen mani stresā, bet pie visa jau jāpierod.

Pirmo reizi par 3x3 dzirdēju no Ulda Siliņa, kad biju Austrālijā. Toreiz gan ļoti īsi un tikai tā - starp citu. Drīz pēc tam sekoja iepazīšanās ar Annu, un reālā tuvošanās 3x3 kustībai varēja sākties.

Sākumā te braucu kā atbalsta persona - bērnu pieskatītājs, vēlāk sāku arī iesaistīties.

Un te nu es esmu, un pat gatavs atzīt, ka saietu vadīšana ir gluži labs atvaļinājuma pavadīšanas veids, ja vien pēc tam var vismaz pāris dienas izgulēties. Man ļoti palīdz Limbaži. Te man sienas un koki palīdz, nemaz nerunājot par cilvēkiem.

Limbažu saietu vadītāju vārdā, **Guntis**

Mēs varam un darām!

Mūsu ģimene pirmoreiz nokļuva saietā 2012. gadā Kandavā, ko vadīja Bitinieku saime. Toreiz bijām apburti ar visu, kas notiek 3x3, un, braucot mājās, nospriedām, ka būtu vareni reiz vadīt pašiem savu saietu. Naīva, sirsnīga doma bez saprašanas, kā tas būtu, bet palaista debesīs. Jau nākamajā saietā sapratām, ka tas diez vai kādreiz būs iespējams, jo vērojot visu notiekošo, likās, ka mums nav nekādu "izredzēto" īpašību un atbildības sajūtas, lai nokļūtu 3x3 padomē. Bet tā doma, kas bija palaista, kaut kur virpuļoja un nolēma iet savu ceļu, neskatoties uz šaubām mūsos.

2016. gadā Pelčos, ko arī vadīja Bitenieku ģimene, mūs uzņēma 3x3 padomē. Latvijas 3x3 padome darbojas jau kopš saietu pirmsākumiem Latvijā – 1990. gada. Pirmais vadītājs līdz 1998. gadam bija Jānis Gulbis. No viņa šo amatu 1998. gadā pārņēma Inese Krūmiņa, un tagad šim ritenim, kas darbojās milzu ātrumā, pievienojāmies mēs – mazliet satraukti, dikti priecīgi, pilni ar ambīcijām, lepni un ar lielām bailēm: ja nu nesanāk... Ko tad?

Saietu gatavo divus gadus. Brauc uz pašvaldībām runāt, izveido darba grupu, plāno programmu, loģistiku un vēl simt lielu un mazu lietu. Ik pa diviem vai trim mēnešiem padome sanāk kopā Krūmiņu mājās pie lielā saimes galda, lai izrunātu saietus. Atceros, ka pirmajā sēdē klausījos citu padomes locekļu teikto un baidījos, lai tikai nepasaku ko nepareizu. Ak, šis cilvēks un viņa prāts, kas klejo pa šaubu labirintiem. Ja esi padomē, tad uz mūžu. Patlaban padomē ir 40 aktīvie locekļi un gana daudz neaktīvo, kuri, ja vēlas, var atkal atgriezties padomē un darboties. Visa padome un iesaistītie cilvēki saietos darbojas bez atlīdzības. Jā, naudu mēs nesaņemam, bet vai par mīlestību vajag saņemt naudu? Tas brīdis, kad dvēsele dzied, skrien skudriņas pār ķermeni, apjaušma, ka tu ne tikai kaut kur skaties, bet dzirdi, redzi un jūti ar visām savām maņām un esi te un tagad... nē, nav tādas naudas. Alga ir tā skaidrā apziņa, ka tu esi gaismā un dod gaismu.

Turpinājums 2.lpp.

DIENAS RITMS

ŠOVAKAR

Sestdiena, 27. jūlijs

- 19.00 - 19.45** Vakariņas
20.00 - 22.00 Noslēguma koncerts
21.35 - 22.00 Vakara dziesma un vakara pasaciņa
22.00... Danči visiem/ Nikšana/ Sadziedāšanās

RĪT

Svētdiena, 28. jūlijs

- 9.00 - 10.00** Celšanās, rīta rosme, ķermeņa atmodināšana
10.00 - 10.30 Brokastis
10.30 - 12.00 Noslēguma konference
12.30 - 13.00 Saieta slēgšana
13.00 - 14.00 Pusdienas
14.30 Izbraukšana ar autobusu uz Rīgu

Nākamvasar tiekamies Grobiņā un Baldonē

2025. gada jūnija izskaņā sāksies Grobiņas 3x3 saiets, ko vadīs Laura Bitiniece un Kārlis Taukačs ar meitiņu Trīni. Saiets mājvietu radīs Zentas Mauriņas Grobiņas vidusskolā, kurā no 29. jūnija līdz 6. jūlijam gan lieli, gan mazi varēs apcerēt un piedzīvot, ko latvietim nozīmē mežs.

Nākošajā gadā mūsu 3x3 mājas būs Baldones vidusskola. Saietu vadīs Inese un Ainārs Grīnvaldi. Saieta tēma būs Avots. Norises laiks: 2025. gada 20.-27. jūlijs. Domāsim un būsim kā avots viens otram un mūsu Latvijai!

Kur rokas un acis darba nebīstas

Tikt pie arheoloģiskā tērpa nav viegli: ja jāpērk, acis no cenas nobīstas. Ja taisa pats, acis darba nobīstas. Manā gadījumā pat rokas baidās jau desmit gadus.

3x3 saieti ir vienīgie, kur tās bīstas mazāk, tāpēc pamazām šuj vai celo. Šoreiz arheoloģiskos vamžus, brunčus un villaines var darināt **Madaras Briedes** vadītajā ievirzē, un ir prieks redzēt, ka te trīs dienās 16 gadīgs puisis pats uzšuj vamzi vai 11 gadīga meitene darina sev villaini. Jaunajā paaudzē ir spēks un darba spars, un ne rokas, ne acis it nemaz darba nebīstas! Tas iedvesmo un liek noticēt latviešu nākotnei.

Pati Madara tāpat no darba nebēg, bet pat pati skrien tam virsū, tāpēc vada arī adatas pinuma ievirzi. Te top ar vienu adatu adīti darbi, kādus varētu būt darinājuši jau akmens laikmeta ļaudis. Kur vilkt šādus senajā tehnikā darinātus, piemēram, cimdus? Madara atbild: ja tev ir sens tērps, tas vislabāk glabājas valkājot. Tāpēc tas velkams ne tikai vasaras saulgrīžos un Daudzinājumā, bet arī, piemēram, blūka velšanā ziemas saulgrīžos, kur šie cimdiņi ļoti noder. ☺

Cita Ilze (Kuzmina)

Turpinājums no 1.lpp.

Tagad padomes sēdēs es runāju droši, mēs visi tā darām. Esam kā ābeles zars, kurš pilns ar āboliem – lieliem, maziem, ar bedrītēm un bez, gludiem un kraupainiem. Bet zars – skaists, stiprs un zaļām lapām. Visa gada garumā ar lielu atbildības sajūtu veidojam un pilnveidojam saietus. 2017. gadā Salacgrīvas saietā man viena dalībniece jautāja, kāpēc mēs kaut ko tādu darām? Tas ir grūti, stresa pilni un nemaksā vēl par to. Kāpēc vienu nedēļu gadā sevi tā jāmoka? Atbildēju viņai kaut ko ļoti īsi, bet pārdomas man raisās visu šo laiku. Šodien es atbildētu: jo mēs varam! Vienalga, kāda emociju gamma tam iet cauri un cik lielas bailes būtu vai nebūtu, mēs varam! Un darām. Ir arī padomes atbalsts, kā tajā tautasdziesmā – "apsedz, dieviņ, manu sētu ar sudraba mētelīti." Varbūt skan mazliet pompozi, bet tāda ir padome – cilvēki, kas skatās, lai tu esi apsegts un vairo to prāta sudrabiņu.

Kad 2022. gadā mūsu vadītajā saietā Zasā Inese Krūmiņa un Līga Ruperte nevarēja ierasties, stāvējām abi ar Lauri atklāšanā ar lielām bailēm. Mēs - vieni! Bez saietu mammām un lielā padomes pulka azotē. Vēlāk teicu Inesei, ka jutos kaila un vientuļa. Inese toreiz atbildēja, ka agri vai vēl mūsu neviena te nebūs. Šo domu nesu sev līdzī un katru reizi padomes sēdē to atceros – jā, mūsu nebūs, bet tas mūsu ieeļotais ritenis būs, caur mūsu bērniem un bērnu bērniem. Karogu Zasas saietā pacēla Bitinieku ģimene jau trijās paaudzēs. ☺

Ilze

APSVEIKUMI

Dzimšanas dienā sveicam
Gustavu Greieru
Maritu Malzubri

Vārda dienā sveicam
Martu Neretnieci
Martu Bogustovu

Paldies, Limbaži!

Limbažnieki ir lepmi cilvēki, viņi lepojas ar savu pilsētu, vēsturi, ievērojamām novadniekiem. Aicināti nosaukt trīs vietas, ar ko viņi pilsētā visvairāk lepojas un ko ieteiktu apskatīt atbraucējiem, limbažnieki nosauc piecas un nemaz nedomā apstāties - Limbažu pilsdrupas, Limbažu muzejs, Vēsturiskais ugunsdzēsēju depo, Sudraba Limbaži, Limbažu evaņģēliski luteriskā baznīca.

Tiem, kuri vēl nespēja aplūkot - iespēja to izdarīt rīt pirms mājupceļa! **Limbažu pilsdrupas** ir grezna rota pašā pilsētas sirdī un stāsta par pilsētas aizsākumiem, nav precīzi zināms pils būvniecības sākuma laiks, bet tiek pieļauts, ka pils būvniecība aizsākas ar 13. gs beigām. Tā savulaik bijusi Rīgas arhibīskapa rezidence. Pils senie mūri

liecina par pilsētas kādreizējo varenību, Limbaži ir bijuši Hanzas savienības dalībniece. Pils vārtu tornī saglabājušies unikālie vārti ar paceļamo restu fragmentiem.

Limbažu muzejs iekārtots 19. gs. sākumā celtajā Rīgas rātes jaunajā pili jeb Pilsmuižas pārvaldnieka ēkā. Muzejs savus viesus aicina ceļot laikā, iepazīt pilsētu dažādos laikos, uzzināt par limbažnieku sasniegumiem, izgudrojumiem, dzimtām, pilsētai nozīmīgiem notikumiem.

Kā atrast veco ugunsdzēsēju depo? Lūkojieties pēc vienas no viskaistākajām Limbažu vecpilsētas ēkām. Pilsēta piedzīvojusi vairākas postošas uguns nelaimes. Lai pilsētu pasargātu, 1786. gadā nodibina "Obligāto ugunsdzēsēju komandu". Kamēr depo tiek celts, ugunsdzēsēju biedrība mitinās dažādos namos, vienu no tiem no ugunsnelaimes nenosargā ne paši ugunsdzēsēji, ne pilsētas aizstāvis Sv. Laurencijs. Drīz pēc ugunsgrēka biedrība iegūst jauno depo. Šobrīd vecajā depo apskatāma ekspozīcija: Vaktstornis. Špricenhaus. Depo. Limbažu ugunsdzēsēji kopš 1867. gada.

Limbažus par sudraba pilsētu padara mākslinieks, meistars, juvelieris Oļegs Auzers, ilgu gadu pilsētniekus un viesus priecēja viņa radītais "**Dzīvā sudraba muzejs**", kurā varēja apskatīt meistara smalkos, neparasti dzīvos sudraba darbus. Muzejs pārcēlās uz Rīgu, bet limbažnieki, lai nepazaudētu pilsētas sudraba stāstu, rātsnama pagrabā izveidoja ekspozīciju "Sudraba Limbaži", kurā apskatāmi lielformāta sudraba darbi.

Limbažu evaņģēliski luteriskā baznīca ir ne vien valsts nozīmes arhitektūras piemineklis, bet arī vēl viena vieta, ar ko pilsētas iedzīvotāji lepojas. 1669. gadā Rīgas kungi nosaka, ka pilsētā jābūvē baznīca un ka katram apkārtnes zemniekam dievnama būvei jāpieved akmeņi. Desmit gadus vēlāk tiek lemts par baznīcas celtniecības uzsākšanu. Mūrnieku meistaram Heinikenam par baznīcas būvniecību piesola 500 dālderu, 5 mucas alus, divas gultas meistara zelliem. Tāpat tiek apsolīts gādāt par zellu uzturu – 1 muca krogus alus, 100 gabali smalkas maizes, 1 puds putraimu, 1 puds zirņu, 1 vērša rumpis ar visām iekšām, 1 aita, 1 puds sviesta. Kā jums šķiet, vai tas ir daudz priekš baznīcas uzcelšanas, par ko varam priecāties un pateikties vēl šodien? ☺

Baiba

Aptaujas rezultāti: kādi mēs esam 3x3?

Antropoloģijas un pētniecības ievirzē izveidotajā aptaujā piedalījās 113 dalībnieki. Ieskatoties 3x3 saietā organizētāju statistikā, kopā saietā sanākuši 359 cilvēki. Tātad anketu aizpildījuši gandrīz 1/3 daļa no mūsu mērķa grupas. Ko tad šī anketa par mums pastāsta?

Redzam, ka lielai daļai saietā dalībnieku ļoti pazīstams 3x3 saiets. Pirmo reizi šeit atbraukuši vien 25 no respondentiem, bet pārējiem jau bijusi kāda pieredze, 44 no tiem saietā bijuši jau sešas un vairāk reizes.

Cik labi pazīstam Limbažus?

Mazliet vairāk kā puse (61) šo pilsētu jau iepriekš apmeklējuši, taču to, cik labi pilsēta pazīstama, vairums vērtē pieticīgi. Tikai viens no atbilžu sniedzējiem līcis pārliecinošo "Ļoti labi pazīstu". Aptaujas atbildēs redzama liela sajūsma par Limbažu Liel ezeru. Pavisam droši var teikt, ka 2/3 no saietā dalībniekiem tajā jau nopeldējušies, bet vēl vairāki to vismaz apmeklējuši. Aptaujas dati šo to pastāsta arī par pašiem 3x3 dalībniekiem - Jāņu sieru prot gatavot lielais vairums (69). Vien 26 no aptaujas dalībniekiem nav piedalījušies Dziesmu un deju svētkos, bet 67 kaut nedaudz prot spēlēt kādu mūzikas instrumentu. 78 raksta, ka nometnē iegūtās zināšanas kādreiz izmanto arī dzīvē. Atbildēs redzama arī liela patīkšana pret ievirzēm, pavisam nedaudzi priekšroku dodot tieši praktiskajām nodarbībām.

Rīta rutīna mums katram ir diezgan atšķirīga. Cits rītu sāk ar nūjošanu, cits ar kafiju, taču slēgtajās atbildēs tomēr pagulēšana atzīmēta visbiežāk (58). Aptaujā izvaicājām arī par atsevišķiem Latvijā populāriem tradicionālajiem ēdieniem. Lai arī pavisam maz aptaujas dalībniekiem kādi ēdieni nepatīk, tomēr redzams, ka par sklandraušiem, maizes zupu un skābeņu zupu nedaudz biežāk atzīmēts "fui". Vispārliecinošākā patika aptaujas dalībniekiem ir pret rupjmaizi un pīrāgiem, un par kafiju visvairāk atbildēts ar "nevaru bez". Noslēdzošajā jautājumā par iemīlēšanās pieredzi 3x3 saietos 21 no atbildētājiem to apstiprinājuši. Daži atvērtajās atbildēs precizējuši, ka iemīlējušies no jauna savos ģimenes locekļos. ☺

Māra

Dienas jautājums

Kas Tevi dzīvē dara priecīgu?

Dāvids,

5 gadi, no Grieķijas:
Kad man ir ko redzēt
kaut ko smuku, ka es
varu puķes redzēt.

Dace,

68 gadi, no Floridas:
Šinī vecumā būt kopā ar
mazbērnu, būt kopā ar
latviešiem gan šeit, gan
Floridā tiekoties latviešu
biedrībā, tas ir tieši
šobrīd svarīgi.
Agrāk tās bija citas
lietas.

Jānis,

36 gadi, no Viesītes:
Man dzīvē prieku sagādā
spēja ietekmēt procesus
un mainīt lietas.

Annele,

48 gadi, no Latgales,
Balvu novada Zelču salas
Dejošana, saietā izvēlējos
"5 ritmu deju", un es esmu
laimīga, katru rītu ejot
dejo.

Mare, 5 gadi:
Zemenes**Jumis,**

9 gadi no Balvu novada
Satikšanās, runāšana ar
draugiem un garšīgas lietas
mani dara priecīgu.

Limbažnieks 12. paaudzē

Esmu limbažnieks - Andris
Greijers - 12. paaudzē, pats gan
vairāk šeit ikdienā neesmu, bet
pārējā ģimene ir šeit. Mana
dzimta nav no tiem slavenajiem,
bijām parasta strādīga saime.
Dzimtas koka izzināšanu uzsāka
mana māsiņa, kura aktīvi meklēja
malu malās un novadpētniecības
muzejos. Pirmais ieraksts par
mūsu dzimtu ir datēts 1690.
gadā. 8 paaudzes ir dzīvojušas
2 km no šejienes, Rūnu mājās,
tagad šo māju vairs nav. Pēc tam
dzimta dzīvoja Limbažos. Kara
laikā Limbažos nodedzināja
visas mājas, izņemot četras, tajā
skaitā arī mūsu dzimtas māju.
Tradīcija ir, ka katrā paaudzē
vīrietim ir vārds Andress, Andrejs

vai Andris. Uzvārds dzimtai bija Silkalni, bet kaut kā interesantā veidā
ar laiku no Silkalniem tapa par Zilkalniem. ☺

Ilze

Satikšanās ar sevi

Ja tevi interesē, kas tad mēs te esam sabraukuši un sanākuši arī
skaitļos, tad te būs daži fakti pēc mums pieejamās (norādītās)
informācijas.

Pirmo reizi saietā ir vismaz 95 dalībnieki no 348.**Dalībnieku sadalījums pēc mītnes valsts (Top 5):**

1. Latvija: 279
2. ASV: 11
3. Krievija: 10
4. Vācija: 9
5. Beļģija: 8

Ieradušies šeit ir arī no Zviedrijas, Norvēģijas, Lietuvas, Jaunzēlandes,
Austrijas: 4 (no katras), kā arī no citām valstīm

Dalībnieku sadalījums pēc pilsētas/novada (Top 6)

Rīga: 112

Ikšķile: 18

Limbaži: 11

Ķekava: 8

Piņķi, Brisele, Balvu novads: 7 no katra

Sanktpēterburga, Kurmene, Kandava: 6 no katras pilsētas

Sadalījums pēc vecuma (kur vecums norādīts).

Ja salīdzinām nepilngadīgos (0-17 gadi) un pilngadīgos (18-99 gadi),
redzam, ka skaits ir līdzīgs – attiecīgi 166 un 168 dalībnieki.

Jautrs fakts:

Mazie "zagļi" no 0-12 gadiem ir 129 dalībnieki, lielie "zagļi" (vecuma
grupā no 13-99 gadiem) ir 197 dalībnieki,
tomēr jāteic, ka, apmeklējot danču grīdu visas nedēļas garumā, to
nepateiksi. ☺

Uldis

Saietu vecāku bērni

Pasaules presē un medijos bieži tiek apspriesti slavenību bērni – kādi viņi ir un ar ko nodarbojas. Taču arī mums 3x3 ir savas īpašās atvases – saietu vadītāju bērni. Kā ir būt saieta vadītāja bērnam?

Baiba, Rita, Anita, Sofija, Marta, Dāvis un Elza.

Baiba Krūmiņa – vecāki Inese un Jānis Atis Krūmiņi (Sala 1993, Salacgrīva 1995, Gaujiena 1997, Rauna 2000, Ērgļi 2004, Madona 2005, Mālpils 2010, Rucava 2014). Es jutos izcili – viņi māc! Un tik nepiespiesti un brīvi mūs visus sešus te ievirzījuši it visā – no matu galiņiem līdz papēžiem! Novirzīties nav iespējams! Nekad arī nav bijusi tāda vēlme!! Un ir pilnīgi vienalga, vai vecāki te vada saietu, raksta avīzi, vada ievirzi, strādā darba grupā, utt... būt 3x3 gribas vienmēr, un ir vēlme, lai šī ideālā Latvija neizdziest un turpina būt klātesoša ik uz soļa!!

Anita Baltalksne – vecāki Aloyda un Viktors Jurčenko (Adamova 1998, Dagda 2003, Malnava 2008, Liepna 2011, Viļāni 2015). Tas, ka mani vecāki vada saietus, diemžēl nenodrošina uzvaru Zaglī, un man vairs nav ko teikt :) Bet kopumā saieta laikā tas ir sarežģīti, jo mani vecāki ir visiem, tikai ne man. Pirmajā saieta man bija 11 gadi, un tas bija grūti. Vēlāk jau kļuva par pilntiesīgu darba grupas locekli. Man ir pārsteigums un lepnums, ka mani vecāki šo uzņēmās. Pirms viņi sāka vadīt saietus, es pat iedomāties nevarēju, ka viņi varētu ko tādu izdarīt. Caur saietiem es savus vecākus ieraudzīju daudz jaudīgākus, un 3x3 mūsu ģimeni ir stiprinājis un parādījis citā perspektīvā.

Māra Nulle – vecāki Anna Gobzeme-Nulle un Guntis Nulle (Alsunga 1995 un 2013, Limbaži 2024) Kopā ar vecākiem šis ir mūsu otrais saiets. Atceros, ka pirmajā saieta es varēju darīt, ko gribu, visur skraidīt un priecāties. Mēs ar draugiem spēlējām paslēpes, un mani nekad nevarēja atrast, jo, iekārtojot skolu saietam, es zināju slepenās vietas. Ļoti labi zināju, kā izskatījās skola – gaitenī, kafejnīca un blakus mūsu istabiņa, kurā iekšā neviena nebija. Tagad kārtīgi strādāju darba grupā. Tādu īpašu sajūtu par vecāku vadīšanu nav. Liekas, tas vienkārši ir normāli un viss, tā tam ir jābūt, jo vienmēr kaut kas tiek darīts 3x3 ietvaros.

Elza Hermīne Cekule – vecāki Ilze un Lauris Cekuļi (Krāslava 2018, Zasa 2022). Pirmā saieta laikā man bija 6 gadi. Tas, ko es atceros, ka man bija daudz draugu, jo pret mani izturējās kā pret zvaigzni. Mammu un tēti gan gandrīz neredzēju, visi tādēļ mani dikti mīloja un pirka saldumus. Vienu dienu nopirka 10 saldumus. Zasā jau man tika uzticēti darbi, un tas man ļoti patika. Tas ir ļoti forši, ka vecāki vada saietus. Esmu ļoti lepna par viņiem, jo tas nav viegli, un man žēl, ka saieta laikā viņi tik maz guļ. Ir forši būt dalībniekam, bet vēl foršāk ir būt saieta vecāku bērnam! Es viņus ļoti mīlu, un man prieks, ka darām un darīsim to visi kopā!

Māra Barkāne – vecāki Ilva Mīze un Edmunds Barkāns (Zaļenieki 2018). Man bija 8 gadi. Atceros, ka jau pirms saieta bija daudz darba un daudz jaunu cilvēku apkārt, bet tā kā es biju maziņa, man nekas nebija jādara. Dažreiz man gribējās būt ar vecākiem, bet visbiežāk gāju visur ar draugiem. Saieta atklāšanas dienā mēs stāvējām kopā ar mammu un tēti un dziedājām dziesmu, tā bija ļoti īpaša sajūta. Mūsu saieta es pirmo reizi uzvarēju Zaglī! Atceros, ka pēdējā saieta dienā izgāju ārā, kur bija liels vējš, sajūta bija, ka ir pienācis pasaules gals, un negribējās noticēt, ka viss jau galā. Man ir liela lepnuma sajūta par saviem vecākiem, ļoti liela!

Marta, Rita, Dāvis un Sofija Bogustovi

– vecāki Jolanta un Ansis Bogustovi (Ludza 2023). Jutāties interesanti! Bija nogurdinoši ļoti, bet reizē arī lepni. Tas bija izaicinājums visai ģimenei, jo saietu mēs radījām visi kopā, tā bija liela iesaiste. Esam iemācījušies savādāk sadarboties. Vecākus iepazīnām no pavisam citas puses, kā viņi prot rīkoties stresa situācijās un tas, kā mēs vairs nebijām vecāku un bērnu attiecībās, bet gan kolēģi. Labi bija arī tas, ka mēs varējām ietekmēt procesus, piemēram, ieteikt ievirzes un aicināt savus draugus. Šis bija liels pagodinājums mums visiem, un par vecākiem esam ļoti lepni un apbrīnas pilni. Gribas, lai viņi vada vēl kādu saietu..., bet pēc gadiem pieciem! Tieši tik lieliski viņi mums ir. Lepni par saviem vecākiem tautu un 3x3!

Ilze

Nākamie saieti – Bērzainē un Īrijā

Sveiki, tautieši!

Lai gan mums ļoti gribētos ar jums šobrīd satikties Limbažos, mums darbi priekšā, lai notiktu jaunas satikšanās jau pavisam drīz Bērzainē, Vācijā. Paldies saieta avīzei, kas mums ļauj uz mirkli satikties domās un pārdomās par saieta tēmu.

Satikšanās var būt prieka pilnas, tāpat kā bēdu un pārdomu. Iemesls, lai satiktos var būt dažāds, bet, mūsaprāt, 3x3 ir vislabākais no visiem. Zinām, šī nedēļa būs bagāta, satiekot citam citu, bet vēl svarīgāk, satiekot sevi. Pārliecinoties, ka ikdienas steigā un rutīnā neesam sevi pazaudējuši un ja esam, satikt sevi no jauna. Satikt sevi prieka un laimības pilnus, spēka un gribasspēka piepildītus.

Bērzainē par saieta tēmu parasti izvēlamies dziesmas rindas. Šoreiz tās būs rindas no dziesmas "Mūsu zeme" jeb "Daugav' abas malas". Dziesmas vārdi ir daļa no Raiņa poēmas "Daugava", kas sacerēta Šveicē un tika pabeigta 1918. vai 1919. gadā. 1935. gadā Siguldas jauktā kora vadītājs un Siguldas Dziesmu dienu virsdiriģents Jānis Norvilis ar dzejojuma "Daugav' abas malas" vārdiem sacerēja kora dziesmu.

Ilgu laiku "Daugav' abas malas" bija visbiežāk dziedātā dziesma trimdas latviešu sarīkojumos. Okupācijas laikā šī dziesma bija aizliegto sarakstā un pirmo reizi publiski to atkal dziedāja 1988. gadā. "Daugav' abas malas" bija iekļauta 1990. gada XX Vispārējo latviešu Dziesmu svētku programmā, kad to dziedāja Dziesmu svētku kopkoris. Uz Latviju togad pirmo reizi pēc garajiem atšķirtības un trimdas gadiem atbrauca un satikās daudzi latvieši. Raiņa vārdi bija simboliski, tie aicināja atcerēties, ka mums ir viena dzimtene, viena valoda, pat ja dzīvojam daudzviet plašajā pasaulē. Stāsts par šo dziesmu patiesībā ir stāsts par tautu, par pleca sajūtu, par vienotību.

Skaisti, ka Limbažu 3x3 saiets ar šiem vārdiem noslēgsies, bet kaut kur citur, tajā pašā laikā, pasaulē satiksies latvieši un atklās nākamo 3x3.

Caur šo dziesmu satiksimies, nesatiekoties!

Šonedēļ un vienmēr, satiekot sevi un citam citu, uzsmaidām un atceramies, ka "viena mēle, viena dvēse, viena zeme mūsu" un tā mums jāsargā, nevis jādala.

Uz satikšanos! 🌀

Vācijas, Bērzaines 3x3 saieta vadītāji -
Egija un Ingus Krūmiņi un Lelde un Indulis Bērziņi

Ar milzīgu prieku un pāri malām plūstošu milestību sūtām sveicienus kolēģiem - 3x3

vadītājiem, visai daba grupai, kā arī padomei kopumā un katram dalībniekam, kurš brauc un piedalās saietā, tādā veidā mums visiem atgādinot, kāpēc mēs ieguldām darbu gada garumā. Mēs zinām cik smags un ilgs darbs tiek ieguldīts visu gadu, lai mēs varētu atbraukt un uz šo īpašo nedēļu un satiktos, lai baudītu notikumu kopā. Mums visiem ir kaut kas kopīgs. Kaut kas, kas mūs velk kopā un notur vēlmi šo dzirksteli brīvprātīgi un, par spīti visām problēmām, kas nāk mūsu ceļā, uzturēt. Turpināt veidot vidi, kurā varam sanākt kopā un dalīties, kā arī izvērtēt sevi, savu garīgo un praktisko izaugsmi. Pozitīvi lādēta vieta, kur varam salīdzināt savus guvumus un novērtēt citu ģimeņu veikumu un talantus.

Mums personīgi 3x3 ir vieta, kur būt momentā bez ikdienas steigas un dalīties visā, ko sastopam.

Tas ir mūsu pienākums ne tikai atcerēties, bet gaismā celt un cildināt. Cienīt, godāt, sirdī turēt un tautās nest. No tēva dēlam un no mātes meitai nodot mūsu dižo mantojumu. Lai šo nozīmīgo darbu darītu, mums ir nepieciešama vieta. Vieta un brīdis, ko mums piedāvā 3x3 kopā būšana. Saiets, kas kalpo mūsu tautas tagadnei un kalpos nākotnei!

Gan mēs kā šī gada 3x3 vadītāji, gan arī visa 3x3 Īrijas padome no visas sirds ir pateicīga katram individam, kurš ir ieguldījis darbu, lai saieti visu šo laiku notiktu. Mēs izsakām pateicību tiem, kuri tagad nenogurstoši strādā, lai šobrīd radītu šos notikumus un mūsu bērniem māca par nozīmību un godaprātu, kas palīdzēs kā nākotnes vadītājiem nest un dalīties arī turpmāk ar 3x3 brīnumu. Mēs esam latvieši, mēs esam 3x3nieki, mēs esam vareni ļaudis. Mēs varam un turpinām varēt!

No Īrijas 3x3 vadības loka Limbažu 3x3 vadības lokam un ikvienam, kurš ņems dalību šī gada saietā. 🌀

Īrijas 3x3 saieta vadītāji
Mārtiņš un Zane Puncuļi

Jautājums REDAKCIJAI

Kas bija šonedēļ Tava priecīgākā vai neparastākā satikšanās?

Tina,

46 gadi, no Ikšķiles:
Uzkāpusi Limbažu baznīcas tornī,
es pamanīju vēsturisku 1969. gada
"Padomju Jaunatnes" 28. gada novembra
eksemplāru! Visai neparasta satikšanās
ar 55 gadus dzeltējušu totalitārās varas
ruporu un kur? Baznīcas tornī!

Baiba,

37 gadi, no Cēsīm:
Man šī saietā nozīmīgākās satikšanās ir trīs:
reizi gadā 3x3 īpašā pasaule; ievirze "Piecu
ritmu deja"; nedzirdētas un mazdziedātas
dziesmas nīkšanās.

Uldis,

45 gadi, no Ikšķiles.
Šī ir mana satikšanās ar sevi caur tevi, ar
tevi caur sevi. Tu atstāji nospiedumu manī
un parādīji - mēs esam kas vairāk, kas
lielāks, kas daudz, daudz tuvāks.

Ilze,

48 gadi, no Rīgas un Jēkabpils novada:
Mana kaislīgākā satikšanās bija ar
rakstniecības mūzu. Mana pārdomu
satikšanās bija spēja ieraudzīt sevi no
malas. Mana dvēseles mūza negaidīti
satikās ar gaismu meditācijā. Īsāk sakot, ļoti
apgarotas tikšanās!

Ieva,

54 gadi, no Ogres
Saiets kopumā man ir neparasts
piedzīvojums. Īpaši ir satiktie un iepazītie
cilvēki. Maģisks un brīnišķīgs bija
Daudzinājuma noslēgumā Zāļu sievas
vadītais uguns-kura dūmu rituāls.

Klāra,

17 gadi, no Ikšķiles
Mana priecīgākā satikšanās bija ar 3x3
draugiem, kas gadu nav redzēti.

Paldies par satikšanos LEMISELES lappusēs!

Paldies!

Seno ādas apavu darināšanas ievirze
pateicas par sagādāto baudu Latvisko
ēdienu ievirzei - saņēmām gan latviskas
smaržas, gan latviskas garšas.
Vakar ievirzes kaimiņi mums sagādāja
pārsteigumu - lieliski servētas zirņu pikas ar
mērci!!!

Paldies par devumiņu!

**6. dienas
Čimeņu
danču Zaglī
uzvarēja
Anastasija un
Džastins**

**6. dienas Lielajā Zaglī uzvarēja Dāvis un
Marta Bogustovi**

Dzirdēts saietā

Derības: kura ir kura Rozīte?

Vai Tu pamanīji, ka saietā ir divas Rožu
māsas?

Runā, ka esot pat rīkotas derības, ka
Baiba esot tā, kura tikusi pie filmētāju
saldējumiem, bet Stikla ievirzes vadītāja
Rasa paspējot arī vākt, krāt un uzrakstīt
rakstīņus LEMISELEI. Nu nē!

Redakcija:

Tina Sidoroviča, Baiba Roze, Ieva Dzintare,
Ilze Cekule, Klāra Sidoroviča, Uldis Mauriņš.